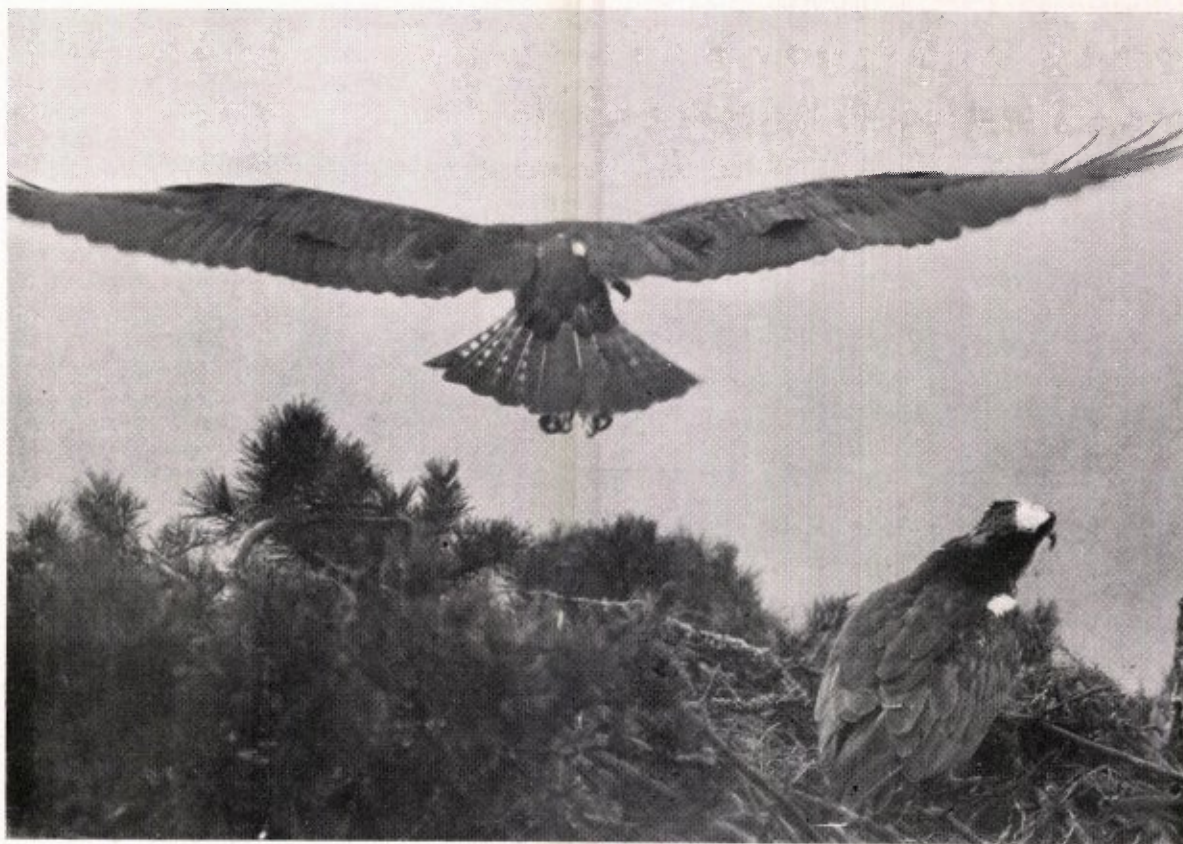

Die Kunst ist in der Natur, und
wer sie herausreisst, der hat sie.
Dürer.

PANDION. DE VISCHAREND.

Een eenzaam, onberoerd gebied, heide, bosschen, daartusschen kleine dalen, daarin kleine meren, een gezegend vogelgebied in Mecklenburg.

Hoog in een den is de horst van den vischarend, de vogel, die 't verre uitzicht mint..

Hier zal Walter Hege trachten 't leven van dezen wondervogel op 't smalle, gevoelige celluloid lint vast te leggen.

In een nabijstaanden den wordt op 30 m hoogte de schuiltent gebouwd en in deze kooi sluit de mensch zich op en laat den arend in vrijheid. Menschennest en arendsnest verschijnen naast elkaar en als de arenden naar hun nest komen, zijn de menschelijke nestbewoners gereed.

Weken en maanden lang worden de zeer schuwe vogels van vlakbij gefotografeerd, van 't oogeblik, dat ze uit het ei komen, tot ze van 't nest weg durven te vliegen.

In April wordt met filmen begonnen. 't Oude nest wordt opgeknapt, heen en weer wordt gevlogen, groote takken, graszoden en schors worden aangevoerd, fijn gras bedekt 't nest en nu wordt de nestkuil er in gewoeld. April, de maand van

nestherstelling en paring. Het nieuwe leven kan beginnen.

Rustig is 't in de Meimaand. Drie rood-lila gevlekte eieren liggen in 't nest en worden bebroed. Het mannetje brengt 't voedsel aan voor 't broedende wijfje.

In Juni zijn de jongen in de horst en we zien, hoe ze gevoederd worden. Den geheelen dag, de geheele week visch, 't geheele jaar, 't geheele leven visch!

De moeder bemerkt onraad en direct houden de jongen zich dood. 't Eerste instinct, 't gehoorzaamheidsinstinct, dat elk jong dier zoo goed moet kennen, wil 't groot worden.

Elke 2 uur brengt 't mannetje een visch. Waar haalt hij ze vandaan? Walter Hege's film toont 't ons en wij zien den arend zijn buit bemachtigen in de plassen op 6 km van 't nest.

Juli. De jonge arenden zijn groot en sterk geworden, zijn uitgevlogen en na nog een maand zijn de jongen even groot als hun ouders en trekken ze mee, voor 't eerst, naar 't zuiden.

Verlaten staat de arendsdén.

Zonder een enkele onderbreking wordt het leven in een arendsnest in levende beelden vastgelegd in een vorm, die ieder in spanning houdt en 't geheel is een leerstuk van groote schoonheid. Men moet dit zien, om te begrijpen, hoe mooi het is.

Moge deze film er toe bijdragen belangstelling, bewondering te wekken voor onze zoo vaak vervolpde groote roofvogels.

Maastricht.

G. H. WAAGE.